

Hồ Chứa Nước, Kênh Đào “Ruột Gà”, Phân Phối Hiệu Quả, và Quản Lý Nước: Chống Lại Cuộc Khủng Hoảng, Cách Tự Túc

“Năm nay nước trong đập Pa Sak Jolasid xuống thấp đến mức bạn có thể nhìn thấy những tàn tích của ngôi đền, cây cối, những tòa nhà cũ, tất cả chúng. Đó là một cuộc khủng hoảng nước trầm trọng, nhưng nếu nó kéo dài nửa tháng nữa mà không có mưa, cuộc khủng hoảng sẽ còn tồi tệ hơn. Bởi vì chúng tôi không có chút nước ngọt nào, chúng tôi không thể xây các công trình cấp nước, chúng tôi không thể tạo ra nước uống. Nước là thiết yếu, cho cả ăn uống và sử dụng. Chúng tôi đã đi vận động kêu gọi 9 ngày nay về một vấn đề: nước. Bởi vì một số nơi không có nước để tắm hoặc nấu ăn. Đó là một cuộc khủng hoảng thật sự. Chúng tôi đi xin nước từ những người khác, nhưng họ cũng không có. Đó là độ tồi tệ của cuộc khủng hoảng này.” Đây là lời của những người từ lưu vực sông Pa Sak về tình trạng khủng hoảng nước năm nay. Tuy nhiên, có nhiều cách để quản lý đất đai của chúng ta để ta có thể sống sót qua những đợt hạn hán như thế này, bằng cách của “mô hình gò đất, hồ nước và đồng ruộng”, một ví dụ đã được thực hiện ở Tambol Nong No, Amphur Muang, tỉnh Saraburi.

“Đối với khu vực này, chúng tôi hiện đã tính toán rằng có thể thu thập được 300% nước. Thứ nhất, từ nước mưa; thứ hai, từ nước tưới tiêu thải ra; và thứ ba, nước từ những người không thu thập, những người không có hồ chứa nước. Điều này cho phép chúng tôi giải phóng và phân phối nước cho toàn bộ trang trại mình.” Ông Bunlom Taokaew.

Làm ruộng chỉ có lúa là mang nợ; canh tác tổng hợp là sinh kế bền vững

Ông Bunlom Taokaew là con trai của một nông dân trồng lúa mà chọn sự nghiệp kinh doanh sau khi học xong. Bởi vì ông kiếm không đủ sống, ông mắc nợ tới hàng trăm nghìn baht. Vậy nên ông vay tiền từ cha mình, một người nông dân dùng phương pháp canh tác tổng hợp, nhiều lần để trả nợ, đến khi cuối cùng cha bảo ông trở lại làm nông dân thay vì kinh doanh. Ông Bunlom đã quyết định nghe theo lời khuyên của cha, nhưng ông không tin rằng làm nông có thể giúp mình trả các khoản trả nợ. Ông ấy bắt đầu xây một giàn trồng nấm sò, điều mà không cần đầu tư gì lớn, và dần dần ông bắt đầu sản xuất đủ để bán tại địa phương, giảm chi phí sống của mình, cho đến khi có đủ tiền để tiết kiệm, và cho đến khi, cuối cùng, ông ấy đã có thể trả hết nợ. Cuộc sống bền vững của anh ấy bắt đầu từ hơn 10 năm trước. Đó là kết quả của việc theo bước chân của Quốc Vương, và cha của mình, người đã làm tấm gương để ông có thể noi theo.

Trở lại 25 năm và nhìn vào cũng 20 rai (32 sào) đất này, gần Trung tâm Giáo Dục Kinh Tế Đây Đủ. Vùng đất này trước đây chỉ dùng để trồng lúa với nhiều loại phân bón hóa học. Năm nào trời mưa, và có nhiều nước, sẽ có đủ gạo để bán để sống và trả nợ. Nhưng năm nào hạn hán, nợ sẽ chồng chất. Càng trồng nhiều, họ càng rơi vào nợ nần chồng chất. Vì vậy, ông Bunleu Taokaew, người chủ gia đình, đã quyết định ngừng thuê thêm ruộng đất và tập trung vào việc thu lợi tối đa từ 20 rai (32 sào) ruộng mà ông sở hữu. Ông làm điều này bằng

cách đi nghe những buổi nói chuyện về các lý thuyết nông nghiệp mới tại chùa Wat Mongkhol Chai Pattana, nơi Quốc Vương cũng đã dành đất để làm hình mẫu cho các nguyên tác này. Mỗi khi đi đến các sự kiện này, ông đều về nhà và điều chỉnh lại cấu trúc của khu đất mình. Đặc biệt quan trọng là tạo những nơi có thể tích trữ nước để sử dụng sau này, giúp giải phóng ông khỏi sự phụ thuộc duy nhất vào thủy lợi, như trong quá khứ, và chuyển mình từ độc canh sang canh tác tổng hợp.

Đào một hồ chứa nước có cả khu vực sâu và nông; sao cho hồ chạy vòng xung quanh đất của bạn. Các kênh “ruột gà” của bạn sẽ cung cấp nước khắp khu vực.

Vì nước thật là một yếu tố quan trọng trong nông nghiệp, các buổi nói chuyện tại Wat Mongkhol Chai Pattanan đã khiến ông quyết định làm hồ chứa nước hiện có của mình rộng hơn, và đào một hồ chứa mới, vậy nên ông chỉ còn lại 4 rai (6.4 sào) để trồng trọt cho nhu cầu gia đình. Nhưng khi ông đào hồ chứa nước mới đầu tiên, ông vẫn còn thiếu nhiều kiến thức và hiểu biết về việc đào hồ chứa nước. Tất cả những gì ông biết là dùng một cái cuốc để đào thẳng xuống và sâu 6-7 mét, theo hình vuông. Nó đủ tốt để chứa nước, nhưng chỉ có vậy thôi.

Về sau, khi ông đã đến học với Ajarn Wewat Salayagamthorn ở Trung Tâm Nền Tảng Nông Nghiệp Tự Nhiên, ông đã hiểu rằng một hồ chứa nước tốt nên có chung những đặc điểm của hồ chứa nước tự nhiên, như có độ sâu khác nhau, để các sinh vật, cả thực vật và động vật, có thể phát triển bên trong, thay vì chỉ được sử dụng thuần túy để chứa nước. Năm nay, khi ông mở rộng hồ chứa một lần nữa, ông đã đào nó để phù hợp với điều kiện của khu vực xung quanh càng nhiều càng tốt.

“20 rai (32 sào) này, trước đây tôi đã đào được khoảng 1 rai (1600m²), tính cả mương xung quanh trang trại cũng lên tới khoảng 3 rai (4800m²), nhưng không đào cùng một vị trí. Năm nay tôi đào nhiều hơn vì chúng tôi không có đủ nước, bởi vì năm nay chúng tôi gặp hạn hán. Hãy nhìn đây, nước chúng tôi sử dụng cho cây trồng và vật nuôi, cho sinh hoạt gia đình, nó đã khô hạn. Đó là một cuộc khủng hoảng toàn diện. Các mương trong trang trại đều khô cạn, trong ao lớn chỉ còn khoảng một mét. Nếu tiếp tục như vậy nửa tháng nữa, nếu người ta đã không xả nước thủy lợi để giúp, thì chúng tôi có thể đã chết. Chúng tôi sẽ không còn chút nước nào để sử dụng. Chúng tôi có phương pháp của Lat Krabang để tính lượng bao nhiêu nước chúng tôi để dùng; bao nhiêu nước chúng tôi dùng để trồng lúa; bao nhiêu nước chúng tôi dùng để chăn nuôi, trồng rau – để biết 1 miếng đất, chẳng hạn, cần một hồ chứa được đào sâu bao nhiêu, đòi hỏi bao nhiêu nước.

Năm nay, chúng tôi sẽ đào thêm 2 chỗ nữa, vì chúng tôi đã nhận thấy rằng nếu có thêm một đợt hạn hán khác như cái đợt năm nay, sẽ không có đủ nước để dùng với chỉ cái hồ nước lớn mà chúng tôi có. Vì vậy, chúng tôi đào nhiều hơn, để chúng tôi có thể có nước sử dụng cho cả năm, kể cả những khi mùa mưa không đến. Ajarn Yak nói rằng trong 365 ngày, sẽ chỉ có 60 ngày mưa. 300 ngày sẽ không. Và ông nói rằng nước sẽ bốc hơi ở mức 1 cm mỗi ngày. Vậy nên chúng tôi có thể thấy rằng một hồ chứa nước chỉ sâu 3 mét sẽ không đủ, vì tất cả nước đều sẽ bốc hơi hết. Vậy nên chúng tôi thêm một hồ chứa mới, để có thể đủ với lượng nước mà chúng tôi cần dùng trên đất của mình.

Hồ chứa nước mới của chúng tôi không có hình vuông như hồ nước cũ. Một khi tôi đã xem của Ajarn Yak, thấy thiết kế ở Lat Krabang – họ không lãng phí không gian. Chúng tôi đào một cái hồ nước có hình dạng của khu vực của chúng tôi, uốn và lượn. Chúng tôi trồng rau và các loại cây ăn quả dọc theo hai bên. Theo thể tích, nó to bằng cái hồ chứa hình vuông lớn của chúng tôi, nhưng chúng tôi không phải tốn bất kỳ không gian nào để đào nó. Hồ chúng tôi có những khúc quanh co, những khúc sâu. Chúng tôi có thể thấy cá để trứng – những loài cá như cá rô phi, cá bạc má, chúng không để trứng ở vùng nước sâu. Chúng sống ở vùng nước nông, không sâu hơn 2 mét. Chúng phát triển tốt và lớn nhanh. Đó là bởi vì chúng cần ngoi lên và thở ở mực nước này. Những cây thủy sinh, trong khi đó... nếu nước quá sâu, chúng ta sẽ không có gì để ăn – nó chỉ tốt cho việc trữ nước. Nhưng nếu chúng ta có nước nông, nhiều loại cây thủy sinh có thể phát triển, như lá dứa và dương xỉ. Chúng phát triển ở độ sâu khoảng 1 mét. Điều này nghĩa là có một nguồn thức ăn nữa trong hồ chứa nước của chúng tôi. Thêm vào đó, chúng giúp ngăn chặn nó sặc lở. Nếu bạn nhìn vào hồ đầu tiên mà chúng tôi đào, hoàn toàn không có cây nào mọc trong đó cả. Không có rau muống. Tất cả những gì nó làm là giữ nước. Nhưng bạn hãy đến và nhìn vào những khu vực nông hơn, bạn sẽ thấy thức ăn, cũng như một nơi cho chúng ta trữ nước.”

Hồ chứa mới mở rộng có 3 độ sâu: mức cạn từ 1-1,5 mét; mức giữa từ 2-3 mét; và mức sâu từ 4-5 mét đến 8-9 mét. Hồ chứa này cung cấp nước cho các kênh ruột gà hoặc bất kỳ kênh nhỏ nào kết nối với nó. Nó tưới nước cho tất cả các cây trồng trên đất – mọi thứ trong ruộng lúa, vườn rau, mảnh đất trồng cây ăn quả, rừng tre – suốt cả năm.

Ngoài nước mưa và nước từ các kênh tưới tiêu có thể chảy vào khu đất, còn có một nguồn nước khác mà Bunlom có thể thu thập và sử dụng: nước chưa được thu hoạch từ các khu vực xung quanh. Đây là một lượng lớn: gấp đôi những gì ông thu được.

“Cho khu vực này, chúng tôi hiện đã tính toán rằng chúng tôi có thể thu thập 300% lượng nước của mình. Đầu tiên, lượng nước mưa ở Saraburi lên tới 1,200 mét khối mỗi năm. Thứ hai, lượng nước tưới tiêu xả ra phần thứ hai. Và thứ ba, nước từ những người không thu thập nó. Chúng tôi lấy từ đây – họ không có hồ chứa, vì vậy chúng tôi lấy tất cả nước đổ vào đất của mình. Chúng tôi đã đào kênh xung quanh bên ngoài khu đất của mình, vì vậy chúng tôi có kênh đào ở mọi hướng. Tuy nhiên, trước tiên nước phải chảy qua kênh nhỏ trên chu vi của chúng tôi, và được lọc. Chúng tôi sử dụng nguyên tắc Bhumirak: dùng một cái ác này trị một cái ác khác. Chúng tôi sử dụng cây lục bình để lọc nước. Và hồ chứa của chúng tôi là hồ chứa đất; chúng tôi dùng đất như một chất lọc. Chúng tôi cũng thêm (nước lên men không vị) và các vi sinh vật từ chồi chuối sau mỗi một hoặc hai tháng, để điều chỉnh tình trạng nước,” Phee Bunlom nói.

Nâng Cao Đề Đất; Trữ Nước; Đắp Đê Lớn; Trồng Rau Ăn Được

Cũng như để tích trữ nước ở hồ chứa, các ruộng lúa và gò đất cũng có thể được sử dụng để thu trữ nước.

“Lần đầu tiên chúng tôi thực hiện những ý tưởng mới này, chúng tôi chia đất mình ra các phần: để đào hồ chứa nước, để trồng lúa, để trồng rau, để chăn nuôi, và để sinh hoạt. Lúc đầu, chúng tôi đã nghĩ rằng hồ chứa nước của chúng tôi sẽ dựa vào lượng nước tưới và nước mưa, và cả hai sẽ giữ hồ luôn đầy. Nhưng rồi trận lụt năm 2011 đến. Hồ bị ngập, nước tràn, và chúng tôi không biết giải quyết cuộc khủng hoảng này thế nào. Bây giờ, năm nay, trời không mưa, vậy nên không có nước trong đập. Vì không có nước trong đập, họ không

thể xả chút nước thủy lợi nào cho chúng tôi. Vậy nên bây giờ chúng tôi đang đối mặt với một cơn hạn hán. Cách đây 3 năm, tôi học về Dự Án Theo Bước Chân Nhà Vua, dự án đưa ra lý thuyết “Mô hình gò đất, hồ chứa nước, và đồng ruộng”. Tôi đã có thể đến và học hỏi ở đó, học với Ajarn, và xem cái mô hình “gò đất, hồ chứa, và đồng ruộng” này có nghĩa là gì. Hồ chứa nước. Đào một hồ chứa nước và tính toán dựa trên diện tích khu vực của bạn theo các nguyên tắc Lat Krabang. Bạn có thể lấy những nguyên tắc này và tính toán xem bạn có bao nhiêu đất, vậy bạn nên đào hồ chứa nước rộng bao nhiêu, và sâu bao nhiêu, để có đủ nước cho khu vực của bạn. Trước đây, phần đỉnh của đê đất thì nhỏ và ngắn, chỉ để bảo vệ ruộng lúa. Chúng không được xem là cách để tích trữ nước dùng cho sau này, vì vậy chúng tôi luôn phải bơm nước vào ruộng lúa của mình. Nhưng sau đó tôi biết được rằng chúng cần được xây dựng lớn hơn. Chúng cần phải được nâng lên: khoảng 1m rộng và 1m cao. Lúc đầu tiên tôi tự hỏi rằng tại sao chúng lại phải cao như vậy. Nhưng sau đó tôi đã hiểu ra các nguyên tắc. Cũng như việc cho phép chúng tôi thu trữ trong ruộng lúa, việc làm cho bờ đê rộng hơn có nghĩa là chúng tôi có thể trồng rau ở đó, các loại cây ăn được hay hữu ích khác. Thay vì đơn giản chỉ là một con đê giúp giữ nước, chúng tôi có nhóm cây trồng mang nhiều ích lợi khác. Vì thế trong một cánh đồng, chúng tôi không chỉ có lúa, mà còn có những cây trồng trên bờ đê. Chúng tôi có thức ăn, và chúng tôi có thu nhập trong suốt 4 tháng chăm sóc ruộng lúa. Chúng tôi biến những cây trồng này thành nguồn thu nhập. Chúng tôi bắt đầu xem lúa chỉ là một phần những gì mình làm; trên đỉnh đê, chúng tôi đã có hơn lúa rất nhiều. Đối với những con đê cao, chúng tôi có một mực nước cao. Cỏ dại không mọc trong ruộng lúa chúng tôi vì chúng bị ngập trong nước. Thế là lúa vươn mình, cao hơn, cao hơn, để chạm tới mặt nước. Vì vậy, nó là một cách hay để kiểm soát cỏ dại, mà không cần phun thuốc diệt cỏ vào ruộng lúa mình. Chúng tôi đang canh tác cách hữu cơ!”

Thiết kế của một khu vực phải có xem xét đất, nước, gió, lửa và con người

Cho bất kỳ ai có đất mà họ muốn tái thiết kế để quản lý và kiểm soát việc sử dụng nước và đất cách hiệu quả hơn, có một vài nguyên tắc phải được xem xét.

“Những yếu tố quan trọng trong việc đánh giá khu vực của bạn là: đất, nước, gió, lửa và con người. Đất: bạn phải điều tra loại đất mà bạn có. Nước: nước chảy vào khu vực của bạn ở những điểm nào và từ hướng nào. Gió: điều này rất quan trọng đối với vị trí ngôi nhà của bạn. Gió đến từ hai hướng: gió Tây Nam thổi mưa vào. Gió Bắc, gió lạnh đến từ Đông Bắc. Khi gió Bắc thổi, chúng ta biết rằng đó là thời điểm thu hoạch lúa – vào khoảng tháng Mười Hai, Tháng Một. Nó sẽ thổi những mảnh vụn của lúa vào nhà chúng ta. Chúng tôi gọi nó là gió lúa sớm. Nếu chúng ta trồng lúa, rồi xây nhà theo hướng này, thì nhà chúng tôi sẽ đầy bụi lúa. Hoặc xây nhà ở một nơi nào đó sẽ đón ánh nắng mặt trời cả hai phía – cả phía Đông và phía Tây – và nó sẽ nóng mọi thời điểm.

“Lửa có nghĩa là ánh sáng mặt trời. Ở phía Đông và phía Tây, chúng ta nên trồng cây, bất cứ nơi nào cần chúng – đừng chỉ để nhà bạn luôn bị nóng. Trên đồng lúa, chúng ta cũng có thể trồng cây ăn quả. Nếu chúng ta trồng ở phía Đông và phía Tây, bóng cây sẽ phủ lên cánh đồng, tạo thành bóng râm. Nếu chúng ta trồng cây ở phía Bắc và phía Nam, ánh nắng mặt trời sẽ đi qua những con đê, và bóng râm sẽ không phủ lên cánh đồng. Do đó, bạn có thể trồng những cây cao ở phía Bắc và Nam, nhưng phía Đông và Tây bạn chỉ nên trồng những cây thấp.

“Yếu tố quan trọng nhất là con người. Thiết kế phải thỏa mãn những người sống ở đó. Lấy lý thuyết này và tìm hiểu xem mọi người trong đó muốn làm gì, và như thế nào. Nếu chúng ta làm mọi suy nghĩ cho họ, điều đó sẽ có nghĩa là họ sẽ không thích khu vực chúng ta

thiết kế. Vậy nó hiển nhiên rằng yếu tố con người là điều quan trọng nhất trong tất cả”, ông Bunlom nói về các nguyên tắc thiết kế.

Mỗi ngôi nhà nên có một “giếng nước cây dừa nơi hoang mạc”. Một trăm nghìn cái sẽ thu hoạch được nhiều nước như một con đập.

Lợi ích của việc quản lý nước và đất theo nguyên tắc của mô hình gò đất, hồ chứa nước, và đồng ruộng, bên cạnh việc tạo ra các kết quả tốt cho người chủ sở hữu đất, cũng sẽ tạo ra các kết quả tốt ở cấp khu vực, và cấp quốc gia nữa.

“Tạo ra các gò đất, hồ chứa và đồng ruộng đều là những hình thức tích trữ nước. Chúng sẽ giúp cả khi lũ lụt lẫn khi hạn hán. Nếu có lũ lụt, chúng ta có thể thoát nước vào và trữ chúng trên đất của mình. Chúng ta có những khu vực để làm điều đó, và nó sẽ không chảy xuống và tới người ở Bangkok. Nếu chúng ta có thể cùng nhau triển khai mô hình này khoảng một trăm nghìn lần ở lưu vực nước Pa Sak, nó sẽ bằng sức chứa của đập Pa Sak Jolasid. Chúng ta sẽ có một con đập, mà không phải phá hoại rừng, không phải chiếm dụng đất, không phải làm ảnh hưởng đến các cộng đồng sống trên mảnh đất đó, không có các cuộc biểu tình – chỉ bằng cách sử dụng phần đất mà chúng ta đã có. Và, hơn nữa, đất mà chúng ta dùng cho việc này sẽ mang lại nhiều lợi ích khác. Nếu chúng ta có thể làm nhiều hơn thế này, chúng ta sẽ có tương đương với một cái đập lớn hơn; hoặc nếu bạn chỉ có thể làm một hồ chứa nước cỡ trung bình – nó sẽ vẫn giúp chúng ta khỏi cảnh dầu sôi lửa bỏng. Khi trời mưa, nước có thể làm đầy những hồ chứa của ta.

“Một điều nữa: lý thuyết về “giếng nước cây dừa trong hoang mạc phẳng”. Khi trời mưa, nước mưa sẽ được trữ trong mỗi hố, hoặc giếng nước trong vùng phẳng. Điều này giống như Ajarn Yak nói: nếu Saraburi là một hoang mạc phẳng, và mỗi và mọi hố đều trữ nước, một số sâu hơn và một số cạn hơn, tùy theo đất của mỗi người, nước sẽ không còn chảy tràn và ngập người ở Bangkok. Nhưng hiện tại, chúng ta đang lấp đầy tất cả các hố của mình để tối đa hóa diện tích đất, vậy nên nước đang ngập tràn trên một vùng bằng phẳng: 100 lít đến, và 100 lít đi. Nhưng nếu chúng tôi đào những cái hố này, nước sẽ chảy vào từng hố, nó sẽ lan ra, nó sẽ được trữ ở khu vực Saraburi. Khu vực bên dưới chúng ta sẽ không bị lũ lụt. Điều này được thực hiện bằng cách tích trữ nước trên chính mảnh đất của mình để sử dụng sau này, cho dù đó là các kênh rạch, trên đê đất, trong ruộng lúa. Ngay cả những gò đất cũng có thể trữ nước bằng cách trồng các loại cây trên đó – như một ngọn núi, khi trời mưa, nước sẽ hút vào trong đất, sau đó thấm xuống từng chút một, biến thành từng giọt, mỗi cây nhả ra vài giọt nước, từng chút từng chút, rồi trở thành một dòng suối, và chảy xuống tới dân bản.”

Việc từ bỏ một cánh đồng hoặc một phần đất trang trại để chứa nước ở dạng hồ chứa, ruộng lúa hoặc gò đất, ngoài việc là một cách để tự túc nguồn nước, còn là một cách để nâng cấp hiệu quả quản lý nước trong bức tranh lớn. Đó là một khoản đầu tư xứng đáng mà tất cả nông dân đều nên cân nhắc.

Nếu quan tâm, hãy đến thăm khu vực này và hỏi thêm chi tiết. Ông Bunlom Taokaew có thể được liên hệ tại 84/2 Moo 7, T. Nongno, A. Muang, Saraburi, 18000. Số điện thoại: 08 9050 1812.

CHÚ THÍCH (TỪ TRÊN XUỐNG DƯỚI; TỪ TRÁI QUA PHẢI)

1. Hồ chứa nước đầu tiên đào để chứa nước, có dạng hình vuông.
2. Hồ chứa nước bổ sung được đào năm nay. Nó uốn lượn và quanh co theo đặc điểm địa hình của đất, và các độ sâu khác nhau, cũng bắt chước các điều kiện tự nhiên.

3. Các mương thủy lợi ven bờ khu đất thu thập nước từ các vùng lân cận, cũng như giúp phân chia ranh giới.
4. Các kênh ruột gà hoặc các mương thủy lợi giúp phân phối nước khắp khu đất.
5. Trong mương thủy lợi, ếch có thể được nuôi để làm thức ăn và để bán. Trồng lục bình để cải tạo nước. Nấm rơm cũng có thể được trồng trong những cái giỏ.
6. Một mô hình gò đất trồng rau và cây lâu năm. Một ngôi nhà cũng có thể được dựng lên ở đây để trú ẩn khi lũ lụt.
7. Nâng đê lên cao 1 mét. Khi nước ngập cánh đồng thì chúng sẽ được giữ lại.
8. Khi có nguồn nước dồi dào, rau màu và cây cối, nông trại của bạn sẽ luôn xanh tốt.

Sơ đồ trang trại của Bunlom Taokaew (THEO CHIỀU KIM ĐỒNG HỒ)

1. Lúa (giống Jek Chuey)
2. Luống rau, ví dụ mướp, ớt.
3. Thúng nổi để nuôi ếch.
4. Tre
5. Mương tưới cho cây ăn quả, ví dụ quả thanh trà, chuối, ổi xen kẽ với tỏi, cây keo và cà tím.
6. Những nhà nuôi trồng nấm sò.
7. Những cái thúng nổi để nuôi ếch.
8. Chuồng gà.
9. Hồ chứa nước bổ sung
10. Vườn xoài được chuẩn bị để trồng các loại cây có thể cung cấp một phương pháp học về các loại thuốc thảo mộc và gia vị.
11. Rạp đa chức năng.
12. Nhà ở.
13. Hồ chứa nước hình vuông.
14. Mương tưới, hoặc kênh ruột gà.
15. Vườn rau, ví dụ như cải thìa, cải xoăn, rau muống, hung quế Thái, hung quế ngọt.
16. Hồ chứa nước
17. Gò đất theo mô hình.